

P.Z. br. 226

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-12/76
Urbroj: 50301-25/06-17-6

Zagreb, 21. prosinca 2017.

Hs**NP*700-01/17-01/01*50-17-04**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	21-12-2017
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.
700-01/17-01/01	65
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
50-17-04	-

PREDsjEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o istražnim povjerenstvima (predlagatelj: Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e u Hrvatskome saboru) - mišljenje Vlade

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 700-01/17-01/01, urbroja: 65-17-03, od 10. studenoga 2017. godine

Na temelju članka 122. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o istražnim povjerenstvima (predlagatelj: Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e u Hrvatskome saboru), daje sljedeće

M I Š L J E N J E

Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o istražnim povjerenstvima, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnio Klub zastupnika Živoga zida i SNAGA-e u Hrvatskome saboru, aktom od 10. studenoga 2017. godine, iz sljedećih razloga:

Odredba članka 3. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o istražnim povjerenstvima (u dalnjem tekstu: Prijedlog zakona) kojim se dopunjaje članak 4. Zakona o istražnim povjerenstvima (Narodne novine, broj 24/96), na način da se iza stavka 1. dodaje novi stavak 2. koji glasi:

„(2) U smislu ovoga Zakona, smatra se da je sudbeni postupak pokrenut potvrđivanjem optužnice.“,

u suprotnosti je s odredbom članka 17. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17).

Sukladno članku 17. stavku 1. Zakona o kaznenom postupku kazneni postupak započinje na jedan od četiri alternativno određena načina, ovisno o procesnim okolnostima karakterističnim za konkretan predmet.

Tako je navedenom odredbom propisano da kazneni postupak započinje pravomoćnošću rješenja o provođenju istrage (za one predmete u kojima se istraga provodi, a radi se o svim kaznenim djelima za koja je zaprijećena kazna teža od 5 godina, osim u slučajevima kada zakon omogućuje podizanje neposredne optužnice) ili potvrđivanjem optužnice ako istraga nije provedena (kaznena djela za koja je zaprijećena kazna zatvora do 5 godina i teža kaznena djela ako su ispunjeni uvjeti za neposredno optuživanje) ili određivanjem rasprave na temelju privatne tužbe ili donošenjem presude o izdavanju kaznenog naloga (kaznena djela za koja je zaprijećena novčana kazna ili kazna zatvora do 5 godina, za koja nije nadležno vijeće i za koja je državni odvjetnik saznao na temelju vjerodostojnog sadržaja kaznene prijave).

S obzirom na prirodu kaznenog postupka, u istom predmetu može postojati samo jedan od četiri predviđena načina, odnosno trenutka od kojeg započinje kazneni postupak.

Također, za napomenuti je da bi se prihvaćanjem predmetne dopune članka 4. Zakona o istražnim povjerenstvima ograničio pojam sudbenog postupka isključivo na kazneni postupak pred sudom, budući da je institut potvrđivanja optužnice institut prepoznat isključivo u kaznenom postupku, a pred sudom se mogu voditi različite vrste postupaka (npr. parnični, ovršni, upravni, prekršajni).

Imajući u vidu da je Zakon o kaznenom postupku organski zakon, Vlada Republike Hrvatske smatra da su predložene izmjene Zakona o istražnim povjerenstvima u suprotnosti s definiranjem tijeka poduzimanja procesnih radnji u kaznenom postupku.

Nadalje, u obrazloženju Prijedloga zakona, točki II. Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom te posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći, u četvrtom odlomku navodi se, između ostalog, sljedeće: „Potonje je osobito vidljivo u slučaju posljednjeg istražnog povjerenstva za Agrokor, gdje je vladajuća pozicija, tumačenjem odredaba ovog Zakona na način da istražno povjerenstvo ne može niti otpočeti s radom jer su u tijeku istražne radnje prije podizanja optužnice za sudionike afere Agrokor, pokušala zaštititi brojne visoke dužnosnike svoje stranke povezanih s Agrokorom te autore Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovачkim društвima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku (Lex Agrokor) od ispitivanja pred istražnim povjerenstvom.“.

Nadalje se navodi i sljedeće: „Ovdje se u prvom redu radi o dokumentima vezanim uz prvo istražno povjerenstvo - Istražno povjerenstvo radi utvrđivanja zakonitosti rada Državnog ravnateljstva za robne zalihe i drugih državnih tijela u svezi s izvozom pšenice i kukuruza i opravdanosti uvoza pšeničnog brašna, osnovano 25.10.1996., kojem je na čelu bio Vladimir Šeks. To se povjerenstvo također bavilo Agrokorom, te povezanosti njegovih vlasnika i odgovornih u politici s nestankom velikih količina pšenice i kukuruza iz robnih zaliha Republike Hrvatske. Prilikom nedavnog traženja te dokumentacije iz arhiva Hrvatskog sabora, utvrđeno je da veći dio te dokumentacije nedostaje, čime se ulijeva nepovjerenje u rad istražnih povjerenstava i budi opravdana sumnja u pokušaj prikrivanja potencijalnih kriminalnih radnji osoba povezanih s Agrokorom od strane najviših državnih dužnosnika, još od 1996. godine.“.

Iz prethodno citiranog teksta proizlazi da je Prijedlog zakona usmjeren na konkretan slučaj („afera Agrokor“), kao i buduće postupke koji bi bili usmjereni na konkretne, fizičke i pravne osobe. S tim u vezi Vlada Republike Hrvatske ističe kako svrha zakonodavstva nije reguliranje konkretnih slučajeva i odlučivanje o pravima, obvezama i pravnim interesima konkretnih osoba, nego uređivanje određenih društvenih odnosa na općenit način (apstraktnost), tako da djeluje prema svima koji se nađu u pravnoj situaciji da se odnosni zakon na njih ima primijeniti (generalnost).

Stoga Vlada Republike Hrvatske smatra da je ovakav Prijedlog zakona usmjeren na reguliranje jedne konkretne pravne situacije, čime se gubi smisao općeg reguliranja društvenih odnosa putem zakonske norme, što za posljedicu može imati narušavanje pravne sigurnosti, kao i ustavnog načela jednakosti građana pred zakonom.

Vlada Republike Hrvatske je mišljenja da bi se prihvaćanjem ovoga Prijedloga zakona (donošenjem zakona za konkretan slučaj, koji je usmjeren na konkretne osobe) uvela partikularnost u pravni poredak Republike Hrvatske, što bi u konačnici moglo ugroziti i ustavno načelo vladavine prava.

Slijedom navedenog, Vlada Republike Hrvatske predlaže Hrvatskome saboru da ne prihvati predmetni Prijedlog zakona.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuda, dr. sc. Kristiana Turkalja i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Vedranu Šimundžu Nikolić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

